

Bruksela, 24 sierpnia 2022 r.
(OR. en)

11877/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0244 (NLE)

PECHE 290

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 sierpnia 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 415 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY ustalającego uprawnienia do połowów na 2023 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/109 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 415 final.

Załącznik: COM(2022) 415 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.8.2022 r.
COM(2022) 415 final

2022/0244 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające uprawnienia do połowów na 2023 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb
i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/109
w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenie podstawowe w sprawie WPRyb”) w wyniku eksploatacji żywych zasobów morza populacje poławianych gatunków muszą być odbudowywane i utrzymywane powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów („MSY”). Istotnym narzędziem w tym kontekście jest coroczne ustalanie uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów („TAC”) i kwot.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139² ustanawiające wieloletni plan dla Morza Bałtyckiego (MAP) dodatkowo określa docelowe przedziały śmiertelności połowowej. Przedziały te zastosowano w niniejszym wniosku z myślą o osiągnięciu celów WPRyb, w szczególności celu osiągnięcia i utrzymania MSY.

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie uprawnień do połowów państw członkowskich na 2023 r. w odniesieniu do stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim o najwyższej wartości handlowej. Niniejszy wniosek ma również na celu uregulowanie morskiego rybołówstwa rekreacyjnego w zakresie niezbędnym do ochrony stad ryb objętych niniejszym rozporządzeniem. W celu uproszczenia i zwiększenia przejrzystości podejmowanych corocznie decyzji w sprawie TAC i kwot uprawnienia do połowów w wodach Morza Bałtyckiego są od 2006 r. ustalane odrębnym rozporządzeniem.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

We wniosku ustanawia się kwoty na poziomach zgodnych z celami rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

• Spójność z innymi politykami Unii

Wniosek jest zgodny z celami i przepisami WPRyb oraz spójny z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z wymienionych poniżej względów.

WPRyb jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE Rada musi przyjmować środki dotyczące ustalenia uprawnień do połowów i ich przydziału.

W niniejszym wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady przydziela się państwom członkowskim uprawnienia do połowów. Na podstawie art. 16 ust. 6 i 7 oraz art. 17 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb państwa członkowskie mają swobodę rozdzielania tych uprawnień między regiony lub podmioty gospodarcze zgodnie z kryteriami określonymi w tych artykułach. Dlatego też państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami przy podejmowaniu decyzji dotyczących preferowanego przez nie społecznego lub ekonomicznego modelu przy korzystaniu z przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje tego rodzaju rozporządzenie co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Niniejszy wniosek dotyczy ustalania uprawnień do połowów i ich przydziału w oparciu o art. 43 ust. 3 TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W oparciu o komunikat Komisji „*W kierunku bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2023 r.* (COM(2022) 253 final) skonsultowano się z Komitetem Doradczym ds. Morza Bałtyckiego. Podstawy naukowej wniosku dostarczyła Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES). Uwzględniono wstępne opinie wyrażone przez zainteresowane strony, dotyczące wszystkich odnośnych stad ryb, w takim zakresie, w jakim było to możliwe bez powodowania sprzeczności z istniejącą polityką lub pogorszenia stanu wrażliwych zasobów.

Opinie naukowe na temat limitów połowowych i stanu stad były również przedmiotem dyskusji z państwami członkowskimi w ramach regionalnego forum BALTFISH w czerwcu 2022 r.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przeprowadzono konsultacje z ICES, która jest organizacją naukową.

Każdego roku Unia zwraca się do ICES o opinie naukowe na temat stanu stad ryb o dużej wartości handlowej. Otrzymane opinie dotyczą wszystkich stad ryb w Morzu Bałtyckim, a wartości TAC proponowane są w odniesieniu do stad o najwyższej wartości handlowej³.

- **Ocena skutków**

Wniosek stanowi część podejścia długoterminowego, zgodnie z którym poziom połowów jest stopniowo ograniczany do poziomów gwarantujących długoterminowe zrównoważenie i na tych poziomach utrzymywany. Wynikiem stosowania takiego podejścia ma być z czasem stabilna presja połowowa, wyższe kwoty, a co za tym idzie, podniesienie dochodów rybaków i ich rodzin. Oczekuje się, że zwiększone wyładunki przyniosą korzyści dla przemysłu rybnego, konsumentów, sektora przetwórstwa i handlu oraz dla pozostałych części sektora związanego z połowami handlowymi i rekreacyjnymi. W tym kontekście, w szczególności w odniesieniu do Morza Bałtyckiego, należy podkreślić związek między zrównoważonym rybołówstwem a zdrowym środowiskiem morskim. Strategia ochrony różnorodności biologicznej i związane z nią inicjatywy, w szczególności przyszły plan działania na rzecz rybołówstwa i środowiska morskiego, są narzędziami umożliwiającymi osiągnięcie tego celu.

Do 2019 r. w decyzjach w sprawie uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim udało się dostosować śmiertelność połowową stad objętych opinią dotyczącą MSY do przedziałów MSY w momencie ustalania TAC dla wszystkich stad, z wyjątkiem śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego. Wydaje się, że dzięki tym decyzjom udało się również odbudować stada i przywrócić równowagę między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów. W 2019 r. okazało się jednak, że stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego znajduje się pod silną presją. ICES szacuje, że stado to najprawdopodobniej pozostanie uszczuplone w nadchodzących latach. W 2021 r. stało się jasne, że stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego jest od wielu lat również poniżej zrównoważonych poziomów (tj. poniżej B_{lim}), a ICES podkreśliła, że niektóre populacje łososa atlantyckiego są bardzo osłabione. Ponadto od 2020 r. biomasa śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego plasuje się poniżej poziomów stada zdrowego (tj. poniżej $B_{trigger}$), a w 2022 r. stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej bardzo zbliżyło się do tego limitu. W związku z tym konieczne są dalsze postępy, aby odbudować wszystkie stada i doprowadzić je do poziomu zgodnego z MSY.

ICES opublikowała swoją opinię naukową dotyczącą stad bałtyckich 31 maja 2022 r., z wyjątkiem opinii dotyczącej śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, która została opublikowana 30 czerwca 2022 r. ICES szacuje, że biomasa śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i stada dorsza atlantyckiego we wschodniej i zachodniej części Morza Bałtyckiego utrzymuje się nadal poniżej bezpiecznego poziomu biologicznego. Biomasa śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego utrzymuje się poniżej poziomów stada zdrowego. W odniesieniu do dorsza atlantyckiego i łososa atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego w Zatoce Fińskiej sformułowano opinię z zachowaniem zasady ostrożności. W odniesieniu do pozostałych ośmiu stad wydano opinię dotyczącą maksymalnego podtrzymywalnego połowu:

- szprot, śledź atlantycki w Zatoce Ryskiej i gładzica są na poziomach stada zdrowego;
- śledź atlantycki w Zatoce Botnickiej spadł do poziomów tylko nieco powyżej poziomu stada zdrowego oraz

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

- dorsz atlantycki w zachodniej części Morza Bałtyckiego i śledź atlantycki w zachodniej i środkowej części Morza Bałtyckiego są poniżej poziomu stada zdrowego;
- stan różnych populacji łososa atlantyckiego w basenie głównym jest bardzo zróżnicowany.

W związku z powyższym proponuje się prolongację: (i) uprawnień do połowów łososa atlantyckiego w Zatoce Fińskiej; (ii) zregionalizowanego podejścia do łososa atlantyckiego w basenie głównym; oraz (iii) TAC dotyczących przyłowów śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego oraz dorsza atlantyckiego w zachodniej i wschodniej części Morza Bałtyckiego. Zgodnie z wnioskiem uprawnienia połowowe dla śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego wzrosłyby o 14 %, a dla gładzicy – o 25 %. Wniosek zmniejszyłby uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej o 28 %, śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej o 4 % i szprota o 20 %.

Wpływ gospodarczy wniosku na 2023 r. będzie zatem polegać na ograniczeniu uprawnień do połowów dla wszystkich państw członkowskich. W ujęciu ogólnym wniosek przewiduje uprawnienia do połowów w Morzu Bałtyckim w wysokości ok. 402 000 ton, co stanowi spadek o 15,6 % w porównaniu z uprawnieniami do połowów na rok 2022.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek zachowuje elastyczność w stosowaniu mechanizmów wymiany kwot, które wprowadzono już w rozporządzeniach w sprawie uprawnień do połowów na wodach Morza Bałtyckiego w poprzednich latach. W stosunku do organów publicznych (unijnych lub krajowych) nie proponuje się żadnych nowych zasad ani procedur administracyjnych, które mogłyby doprowadzić do zwiększenia obciążenia administracyjnego.

Niniejszy wniosek dotyczy przyjęcia rozporządzenia mającego zastosowanie do 2023 r. i w związku z tym nie zawiera klauzuli przeglądu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie wykorzystania uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot wprowadzono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

We wniosku ustalono na 2023 r. uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb lub grup stad ryb, przysługujące państwom członkowskim prowadzącym połowy w Morzu Bałtyckim.

Dnia 20 lipca 2016 r. weszło w życie rozporządzenie (UE) 2016/1139 ustanawiające wieloletni plan (MAP) dla Morza Bałtyckiego. Zgodnie z MAP uprawnienia do połowów trzeba ustalać stosownie do celów planu i muszą one być zgodnie z docelowymi przedziałami śmiertelności połowowej określonymi w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności dostarczanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy. W odniesieniu do stad objętych opinią dotyczącą MSY art. 4 ust. 3 MAP stanowi, że TAC co do zasady ustala się na poziomie lub poniżej poziomu śmiertelności połowowej skutkującej MSY (tj. odpowiednio „wartość punktu F_{MSY} ” i „dolny przedział F_{MSY} ”). Zgodnie z art. 4 ust. 4 MAP TAC można jednak zawsze ustalić poniżej przedziałów F_{MSY} . Na warunkach określonych w MAP w art. 4 ust. 5, TAC dla zdrowych stad można ustalić na poziomie powyżej wartości punktu F_{MSY} („wyższy przedział F_{MSY} ”). W odniesieniu do stad o biomasie poniżej zdrowych limitów, tj. poniżej punktu odniesienia biomasy stada tarłowego, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w celu odbudowy stada powyżej poziomu umożliwiającego zapewnienie MSY („ $B_{trigger}$ ”), art. 5 ust. 1 MAP stanowi, że należy zastosować odpowiednie środki zaradcze, aby zapewnić szybki powrót stada do zdrowego poziomu. W szczególności TAC należy ustalić na obniżonym poziomie poniżej górnego przedziału F_{MSY} , biorąc pod uwagę spadek biomasy. Jeżeli biomasa stada znajduje się nawet poniżej bezpiecznego poziomu biologicznego, tj. punktu odniesienia biomasy tarłowej, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona („ B_{lim} ”), art. 5 ust. 2 MAP stanowi, że należy przyjąć dodatkowe środki zaradcze. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować zawieszenie ukierunkowanych połowów danego stada oraz odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów w odniesieniu do tych stad lub innych stad w łowiskach. Można również przyjąć inne środki zaradcze, ale powinny one być funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów. Wyboru środków należy dokonywać w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji.

Zgodnie z rozporządzeniem podstawowym w sprawie WPRyb uprawnienia do połowów w przypadku stad objętych opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności należy ustalać na poziomach zapewniających co najmniej porównywalny poziom ochrony. Zgodnie z motywem 8 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb decyzje w zakresie zarządzania dotyczące połowów wielogatunkowych powinny uwzględniać trudności w połowie wszystkich stad w rybołówstwie wielogatunkowym przy utrzymaniu MSY w tym samym czasie, w szczególności w przypadku, gdy opinie naukowe wskazują, że bardzo trudno jest uniknąć zjawiska „gatunku dławiącego” przez zwiększenie selektywności stosowanych narzędzi połowowych.

Uprawnienia do połowów określone są zgodnie z art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów WPRyb i zasad przewidzianych w planach wieloletnich) rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

W celu określenia kwot UE dla stad eksploatowanych wspólnie z Federacją Rosyjską odpowiednie ilości tych zasobów zostały odjęte od TAC zalecanych przez ICES. Poziomy TAC oraz kwoty przydzielone państwom członkowskim ustalono w załączniku do niniejszego wniosku.

W odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego liczebność stada oszacowana przez ICES wprawdzie nieznacznie się zwiększyła, nadal jednak utrzymuje się na poziomie zaledwie 59 % B_{lim} . ICES szacuje, że biomasa nadal pozostanie poniżej poziomu B_{lim} co najmniej do 2025 r., nawet przy całkowitym wstrzymaniu połowów. Uzupełnianie stada było od wielu lat nieznaczne i nadal utrzymuje się na najniższym w historii poziomie. Ponieważ żaden ze scenariuszy dotyczących połowów nie doprowadziłby do osiągnięcia biomasy powyżej B_{lim} w najbliższej przyszłości, ICES powtarza, piąty rok z rzędu, swoją opinię, aby zezwolić na połowy zerowe. W 2021 r. Rada postanowiła zamknąć

ukierunkowane połowy, z wyjątkiem połowów czysto naukowych i łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, zgodnie z art. 5 ust. 2 i art. 4 ust. 4 MAP. Rada postanowiła również ustalić TAC dla nieuniknionych przyłowów, aby uniknąć zdławienia połowów innych gatunków. Biorąc pod uwagę, że te środki zaradcze nie obowiązują przez wystarczająco długi czas, aby mogły skutkować poprawą stanu stada, Komisja proponuje utrzymać zakaz ukierunkowanych połowów oraz zachować poziom TAC.

W odniesieniu do dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ICES nadal nie jest w stanie określić wartości przedziałów F_{MSY} . W związku z tym ICES wydała opinię z zachowaniem zasady ostrożności na 2023 r. Po raz czwarty z rzędu ICES zaleca dopuszczenie zerowych połowów. ICES szacuje, że liczebność stada nadal znajduje się poniżej B_{lim} i że w perspektywie średnioterminowej pozostanie ona poniżej tego poziomu, nawet przy całkowitym wstrzymaniu połowów. Ponadto ICES szacuje, że biomasa nie zwiększyła się wcale w 2021 r., a uzupełnianie stada utrzymuje się na najniższym w historii poziomie. Ze względu na wyniszczenie stada przyjęto surowe środki od 2019 r. Zakazano ukierunkowanych połowów dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego, z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych, zaś TAC ograniczono do nieuniknionych przyłowów, aby uniknąć zdławienia połowów większości innych gatunków na Morzu Bałtyckim. Przyjęto dalsze środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów, polegające na zamykaniu tarlisk obejmującym szczytowy okres tarła i potencjalne obszary tarła. Wyjątki mają zastosowanie do połowów czysto naukowych, niektórych rodzajów łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego przy użyciu narzędzi biernych oraz do połowów pelagicznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, prowadzonych poza głównymi potencjalnymi obszarami tarłowymi. Ponadto połowy rekreacyjne są zakazane od 2020 r. na głównym obszarze występowania, ponieważ złowione ilości byłyby znaczne w porównaniu z TAC dotyczącym przyłowu. Biorąc pod uwagę, że te środki zaradcze nie obowiązują przez wystarczająco długi czas, aby mogły skutkować poprawą stanu stada, Komisji proponuje utrzymać je oraz zachować poziom TAC bez zmian.

W odniesieniu do dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego ICES od wielu lat szacuje, że stado jest wrażliwe, a jego wielkość pozostaje poniżej $B_{trigger}$. W związku z tym uprawnienia do połowów zostały znacznie zmniejszone i przyjęto środki towarzyszące, takie jak zamykanie tarlisk i ograniczenia wędkarstwa rekreacyjnego. Każdego roku prognozowano, że stado odbuduje się w kolejnym roku, ale do tej pory tak się nie stało. W 2021 r. ICES zauważyła, że w jej poprzednich ocenach występowały istotne niespójności. W związku z tym przeprowadziła bardziej szczegółową ocenę. Ocena ta wykazała, że stado znajdowało się poniżej B_{lim} od co najmniej 10 ostatnich lat. W związku z tym ICES zaleciła znaczne obniżenie całkowitych połowów. Rada podjęła decyzję o zakazie połowów ukierunkowanych, z wyjątkiem połowów w celach wyłącznie naukowych, oraz o ustaleniu TAC dla nieuniknionych przyłowów, aby uniknąć zdławienia połowów innych gatunków. Utrzymano lub wzmocniono istniejące kolejne środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów. Utrzymano zamknięcie tarlisk obejmujące szczytowy okres tarła i potencjalne obszary tarła, z wyjątkiem połowów czysto naukowych, niektórych rodzajów łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego przy użyciu narzędzi biernych, połowów pelagicznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi prowadzonych poza głównymi potencjalnymi obszarami tarłowymi oraz połowów dragami dla małży w niektórych płytkich wodach. Ponadto okres zamknięcia tarlisk wydłużono tak, aby obejmował wędkarstwo rekreacyjne. Poza tym okresem limit ilościowy dla wędkarstwa rekreacyjnego został zmniejszony do jednej ryby dziennie na rybaka.

W tegorocznej opinii ICES stwierdza, że zgodnie z szacunkami uzupełnienie stada w 2022 r. jest nieco wyższe niż w poprzednich latach. Biomasa stada znów się jednak zmniejszyła

i pozostaje obecnie na poziomie zaledwie 38 % B_{lim} . Niemniej jednak w opinii dotyczącej połowów w odniesieniu do wartości punktu F_{MSY} przewiduje się zwiększenie całkowitych połowów (podobnie jak w 2021 r. ICES nie jest w stanie przedstawić oddzielnej opinii dotyczącej połowów handlowych i rekreacyjnych) i szacuje się, że w 2024 r. biomasa będzie wyższa niż B_{lim} . Jednocześnie ICES podkreśla, że jej prognoza krótkoterminowa jest znacznie bardziej niepewna niż zwykle, ponieważ model oceny nie uwzględnia niektórych (prawdopodobnie istotnych) nieznanymi czynników śmiertelności. ICES zaznacza też, że przy połowach na poziomie wartości punktu F_{MSY} istnieje znaczne ryzyko, że w 2024 r. biomasa pozostanie faktycznie poniżej B_{lim} . Biorąc pod uwagę bardzo niską liczebność stada, uwagi ICES i powtarzające się niepewności w ocenie stad, Komisja proponuje przyjęcie podejścia ostrożnościowego poprzez utrzymanie poziomu TAC i obecnych środków zaradczych na niezmiennym poziomie.

W 2020 r. ICES oszacowała, że biomasa śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego spadła poniżej poziomu $B_{trigger}$. W 2021 r. spadek ten pogłębił się i poziom zbliżył się do B_{lim} . Znacznie ograniczono uprawnienia do połowów; liczebność stada ponownie zwiększyła się, ale pozostaje poniżej $B_{trigger}$. Od 2015 r. nie odnotowano zdecydowanego uzupełniania stada, a głównym czynnikiem decydującym o obecnych uprawnieniach do połowów jest zasobność rocznika 2019. Szacunki dotyczące tego rocznika są jednak zmienne. W 2020 r. ICES oszacowała, że rocznik 2019 r. był zasobny, w ubiegłym roku był poniżej średniej, a w roku obecnym powyżej średniej. Na tej podstawie ICES zaleca znaczne zwiększenie uprawnień do połowów, podkreślając jednocześnie, że stado opiera się na jednym roczniku, którego zasobność jest niepewna. W związku z tym Komisja proponuje przyjęcie podejścia ostrożnościowego i ustalenie uprawnień do połowów na najniższym punkcie przedziału F_{MSY} , zgodnie z art. 5 ust. 1 MAP.

Ocena śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej podlegała w ostatnich latach niepewnym uwarunkowaniom. Od 2010 r. biomasa stale maleje. W 2019 r. ICES musiała skorygować w dół swoje zalecenie ze względu na znaczny, stwierdzony retrospektywnie błąd w ocenie stada, co zaowocowało wydaniem opinii z zachowaniem zasad ostrożności, jak dla danych ICES kategorii 3. Po przeprowadzeniu bardziej pogłębionych analiz ICES ponownie skorygowała w górę swoje zalecenie, co zaowocowało w 2021 r. wydaniem opinii dotyczącej MSY jak dla danych ICES kategorii 1. ICES oszacowała, że biomasa ostatecznie ponownie wzrosła, i zaleciła znaczne zwiększenie uprawnień do połowów. Obecnie zaś ICES szacuje, że biomasa stada była w rzeczywistości w ostatnich latach znacznie mniejsza i spadła do poziomu tylko nieco powyżej $B_{trigger}$. ICES wskazuje, że zmiany te prawdopodobnie wynikają z malejącej wielkości śledzia atlantyckiego, co jest zjawiskiem obserwowanym już od pewnego czasu przez niektórych rybaków przybrzeżnych. Chociaż w ciągu ostatnich 15 lat stosunek masy ciała do wieku był na niskim poziomie, w 2021 r. uległ on dalszemu zmniejszeniu. Jedyne scenariusz połowów, jaki zaleca ICES, dzięki któremu stado mogłoby utrzymać się w 2024 r. powyżej $B_{trigger}$, to najniższy punkt przedziału F_{MSY} . Wziąwszy pod uwagę negatywną tendencję w liczebności stada oraz chcąc uniknąć sytuacji, w której stado spadnie poniżej $B_{trigger}$, Komisja proponuje ustalić uprawnienia do połowów na najniższym punkcie przedziału F_{MSY} .

Opinia ICES dotycząca śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej nie zawiera żadnych szczególnych ograniczeń, zatem proponowany TAC jest wartością punktu F_{MSY} .

Według ICES biomasa szprota jest zdrowa, ale w przeszłości presja połowowa przekraczała F_{MSY} . Ponadto ICES zaleca, by uwzględnić zależności międzygatunkowe, jako że szprot stanowi ważny pokarm dla dorsza. Komisja zaleca zatem, aby ustalić TAC w niższym przedziale F_{MSY} zgodnie z art. 4 ust. 3 MAP.

TAC dla gładzicy wynika z połączenia: (i) opinii dotyczącej MSY dla stada w podrejonach 21, 22 i 23; i (ii) opinii dotyczącej MSY dla stada w podrejonach 24–32, co do którego ICES skorygowała w tym roku w górę swoje zalecenie, wydając opinię dotyczącą MSY jak dla danych ICES kategorii 2. Oba stada rozwijają się dobrze, należy jednak wziąć pod uwagę zależności międzygatunkowe. Przyłów dorsza atlantyckiego jest nieunikniony w połowach gładzicy, w związku z czym poziom przyłowów może być znaczny, zwłaszcza dopóki nie będą stosowane bardziej selektywne narzędzia połowowe. Komisja proponuje utrzymanie uprawnień do połowów w odniesieniu do obu stad dorsza atlantyckiego w Bałtyku na bardzo niskim poziomie. W związku z tym Komisja proponuje ustalenie TAC dla gładzicy w niższym przedziale F_{MSY} , zgodnie z art. 4 ust. 3 MAP.

Od wielu lat ICES stwierdza, że stan stad rzecznych łososia atlantyckiego w Morzu Bałtyckim jest bardzo zróżnicowany, niektóre są zdrowe, a inne bardzo słabe. W odniesieniu do łososia atlantyckiego w basenie głównym ICES przedstawiła opinię dotyczącą MSY; natomiast w odniesieniu do łososia atlantyckiego w Zatoce Fińskiej – opinię opartą na podejściu opracowanym w odniesieniu do stad, dla których istnieje niewiele danych. Po przeprowadzeniu dogłębnej oceny stada ICES postanowiła zastosować to podejście również w odniesieniu do głównego basenu w 2020 r. W następstwie dalszych prac ICES ponownie przedstawiła opinię dotyczącą MSY w 2021 r. W opinii tej po raz pierwszy stwierdzono jednak, że w celu ochrony słabych stad rzecznych należy zaprzestać w basenie głównym wszelkich połowów handlowych i rekreacyjnych łososia atlantyckiego, gdyż są one z natury połowami wielogatunkowymi łososia atlantyckiego pochodzącego ze zdrowych i słabych stad rzecznych. Jednocześnie ICES uznała jednak również, że dalsze ukierunkowane połowy na obszarach przybrzeżnych Zatoki Botnickiej i Morza Alandzkiego podczas letniej migracji łososia atlantyckiego nadal będą opierać się na podejściu ostrożnościowym. W związku z tym Rada postanowiła wstrzymać ukierunkowane połowy łososia atlantyckiego w basenie głównym i ustalić TAC dla przyłowów nieuniknionych, z wyłączeniem połowów czysto naukowych, przy jednoczesnym utrzymaniu w okresie letnim ukierunkowanych połowów łososia atlantyckiego na tych północnych obszarach przybrzeżnych. Rada przyjęła również dalsze środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów. Zakazano połowów takłami poza obszarem leżącym w granicach czterech mil morskich mierzonych od linii podstawowych. Ponadto w przypadku połowów rekreacyjnych obowiązuje dzienny limit ilościowy jednej sztuki łososia atlantyckiego z przyciętymi płetwami na rybaka, kiedy ukierunkowane połowy handlowe są wstrzymane. W odniesieniu do łososia atlantyckiego w Zatoce Fińskiej Rada ustaliła TAC zgodnie z opinią ICES wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. W 2022 r. ze względu na rosyjską agresję zbrojną na Ukrainę odpowiednia grupa robocza ICES nie była w stanie spotkać się, a ICES postanowiła przedłużyć swoją opinię dotyczącą łososia atlantyckiego w głównym basenie i w Zatoce Fińskiej. Na tej podstawie Komisja proponuje utrzymanie dwóch poziomów TAC na niezmiennym poziomie oraz utrzymanie obecnych środków zaradczych, zaznaczając jednocześnie, że techniki połowów rekreacyjnych i uwalniania nie są dozwolone, ponieważ ICES uważa, że śmiertelność po uwolnieniu jest zbyt wysoka, aby chronić słabe populacje.

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96 wprowadzono kolejne ustalone z roku na rok warunki zarządzania TAC, w tym w art. 3 i 4 przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowym i analitycznym. Art. 2 tego rozporządzenia stanowi, że przy ustalaniu TAC Rada ma określić stada, w odniesieniu do których nie stosuje się art. 3 i 4, w szczególności na podstawie biologicznego stanu stad. Niedawno wprowadzono mechanizm elastyczności odnoszący się do wszystkich stad, których dotyczy obowiązek wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza i utrudniłaby

osiągnięcie celów WPRyb, należy jasno określić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie tylko wówczas, gdy państwa członkowskie nie korzystają z elastyczności pomiędzy poszczególnymi latami określonej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

Komisja proponuje również zmianę rozporządzenia Rady (UE) 2022/109 w celu ustalenia TAC dla okowienia, którego połowy rozpoczynają się dnia 1 listopada 2022 r. Poziom TAC określono jako „pm” (pro memoria) w oczekiwaniu na opublikowanie opinii ICES, która ma być wydana na początku października 2022 r., oraz na zakończenie konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2023 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/109 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁴ nałożono wymóg ustanowienia środków ochrony, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, obejmujących w stosownych przypadkach sprawozdania przygotowane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa i inne organy doradcze, jak również z uwzględnieniem opinii komitetów doradczych, które powołano dla odpowiednich geograficznych obszarów kompetencji, oraz wspólnych rekomendacji państw członkowskich.
- (2) Rada ma przyjąć środki dotyczące ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie związanych z tymi uprawnieniami do połowów. Art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że uprawnienia do połowów należy przydzielać państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi, że celem wspólnej polityki rybołówstwa jest osiągnięcie współczynnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu („MSY”) w miarę możliwości do 2015 r., a w sposób stopniowy i narastający – najpóźniej do 2020 r. w przypadku wszystkich stad. Celem okresu przejściowego do 2020 r. było pogodzenie osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu wszystkich stad z możliwymi skutkami społeczno-gospodarczymi ewentualnych dostosowań powiązanych uprawnień do połowów.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 całkowite dopuszczalne połowy („TAC”) należy zatem ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

rybołówstwa oraz biorąc pod uwagę opinie wyrażane podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- (5) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139⁵ ustanowiono wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada („MAP”). MAP ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morza pozwalała na odtwarzanie i utrzymywanie populacji poławianych gatunków powyżej poziomów zapewniających MSY. Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że w odniesieniu do stad objętych poszczególnymi planami wieloletnimi uprawnienia do połowów mają być ustalane zgodnie z zasadami określonymi w tych planach wieloletnich.
- (6) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139 uprawnienia do połowów dla stad wymienionych w art. 1 tego rozporządzenia miały zostać ustalone tak, aby osiągnąć tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, najpóźniej do 2020 r., wartość śmiertelności połowowej na poziomie MSY, wyrażonej w przedziałach. Limity połowowe mające zastosowanie w 2023 r. do odpowiednich stad w Morzu Bałtyckim należy zatem ustalić zgodnie z celami MAP.
- (7) W dniu 31 maja 2022 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała swoją roczną opinię dotyczącą stad bałtyckich, z wyjątkiem opinii dotyczącej śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, która została opublikowana w dniu 30 czerwca 2022 r. ICES wskazała, że biomasa stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego w podrejonach ICES 20–24 nieznacznie wzrosła, ale wynosi zaledwie 59 % granicznego punktu odniesienia biomasy stada tarłowego („ B_{lim} ”), poniżej którego możliwe jest, że zdolność reprodukcyjna byłaby ograniczona (B_{lim}). Ponadto uzupełnianie stada utrzymuje się na najniższym poziomie w historii. W związku z tym ICES opublikowała piąty rok z rzędu opinię zalecającą zerowy połów śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy wprowadzić wszystkie odpowiednie środki zaradcze, aby zapewnić szybkie przywrócenie liczebności przedmiotowego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Ponadto art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia wymaga wprowadzenia dalszych środków zaradczych. W związku z tym w 2022 r. wstrzymano ukierunkowane połowy śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i ustalono bardzo niski TAC dla nieuniknionych przyłowów śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, aby uniknąć zjawiska „gatunku dławiącego”. Jednakże ukierunkowane połowy śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego były dozwolone, jeżeli wyłącznym celem prowadzonych operacji połowowych były badania naukowe i operacje te były w pełni zgodne z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241⁶; dotyczyło to również przypadków, w których rybacy prowadzą połowy przybrzeżne na niewielką skalę przy

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

użyciu niektórych narzędzi biernych. Z uwagi na opinię ICES i brak zmian sytuacji stada należy utrzymać poziom uprawnień do połowów oraz funkcjonalnie z nimi związane środki zaradcze.

- (8) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ICES od 2019 r. mogła wydawać opinie z zachowaniem zasady ostrożności, opracowane na podstawie oceny obejmującej większą ilość danych. Według szacunków ICES poziom biomasy stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego jest nadal niższy od B_{lim} , a od 2021 r. nie odnotowano wcale jej wzrostu. W związku z tym na cztery kolejne lata ICES opublikowała opinię zalecającą połów zerowy dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego. Od 2019 r. w Unii przyjęto rygorystyczne środki ochrony. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 wprowadzono zakaz ukierunkowanych połowów dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego, a TAC dla nieuniknionych przyłowów dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ustalono na bardzo niskim poziomie, aby uniknąć zjawiska „gatunku dławiącego”. Ponadto przyjęto dalsze środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów, polegające na zamykaniu tarlisk i zakazie połowów rekreacyjnych w głównym obszarze występowania. Z uwagi na opinię ICES i brak zmian sytuacji stada należy utrzymać poziom uprawnień do połowów oraz funkcjonalnie z nimi związane środki zaradcze.
- (9) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego naukowe szacunki wskazały, że biomasa stada tarłowego znajduje się poniżej granicznego punktu odniesienia, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w zakresie zarządzania („B_{trigger}”). W związku z tym w ostatnich latach przyjmowano coraz bardziej rygorystyczne środki zarządzania. W roku 2021 ICES postanowiła przeprowadzić bardziej pogłębioną ocenę, w wyniku której okazało się, że od ponad 10 lat biomasa stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego znajduje się faktycznie na ogół poniżej poziomu B_{lim} . W związku z tym zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 wstrzymano ukierunkowane połowy dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i ustalono bardzo niski TAC dla nieuniknionych przyłowów dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, aby uniknąć zjawiska „gatunku dławiącego”. Ponadto przyjęto dalsze środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów w postaci rozszerzonego zamknięcia tarlisk, co obejmuje również połowy rekreacyjne, oraz w postaci dalszego zmniejszenia dziennego limitu ilościowego w połowach rekreacyjnych. W roku bieżącym ICES skorygowała w dół biomasa stada i pomimo nieznacznego jej wzrostu w ubiegłym roku szacuje się, że biomasa wyniesie mniej niż 40 % B_{lim} . Ze względu na nieco wyższe szacunki dotyczące uzupełniania stada i niejasne dodatkowe czynniki śmiertelności, których ICES nie jest obecnie w stanie uwzględnić w swoim modelu oceny, opinia dotycząca śmiertelności połowowej zapewniającej MSY (F_{MSY}) zaleca zwiększenie całkowitych połowów. ICES podkreśla jednak, że jej prognoza krótkoterminowa jest wysoce niepewna i że – biorąc pod uwagę niejasną dodatkową śmiertelność – prawdopodobieństwo, że biomasa stada pozostanie poniżej B_{lim} w 2024 r., wynosi 66 %, jeżeli uprawnienia do połowów zostaną ustalone na poziomie wartości punktu F_{MSY} . Ponadto, podobnie jak w 2021 r., ICES nie jest w stanie zapewnić oddzielnej opinii dla połowów handlowych i rekreacyjnych. Biorąc pod uwagę malejącą liczebność stada oraz niepewność co do zaleceń dotyczących połowów na poziomie wartości punktu F_{MSY} , należy przyjąć podejście ostrożnościowe oraz utrzymać poziom uprawnień do połowów i funkcjonalnie powiązane środki zaradcze.

- (10) Według szacunków ICES z 2020 r. wartość biomasy stada śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego spadła poniżej $B_{trigger}$, a w 2021 r. zbliżyła się do B_{lim} . W tym roku ICES szacuje, że biomasa wzrosła, ale nadal pozostaje poniżej $B_{trigger}$. Stado opiera się wyłącznie na roczniku 2019 r. i szacunki jego zasobności znacznie zmieniły się od 2020 r. Należy zatem ustalić uprawnienia do połowów zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139.
- (11) Biomasa śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej stale maleje od 2010 r. W 2019 r. ICES postanowiła przedstawić opinię opartą na podejściu opracowanym w odniesieniu do stad, dla których istnieje niewiele danych, ze względu na znaczny, stwierdzony retrospektywnie błąd w ocenie stada. Po przeprowadzeniu dogłębnej analizy ICES ponownie była w stanie przedstawić opinię dotyczącą MSY w 2021 r. Zaktualizowana opinia na 2021 r. miała na celu znaczne zwiększenie uprawnień do połowów na 2021 r. w oparciu o szacunki, zgodnie z którymi biomasa ostatecznie rosła. Zgodnie z opinią ICES na 2022 r. uprawnienia do połowów powinny nieznacznie się zmniejszyć. Jednak w opinii na 2023 r. ICES znacznie skorygowała w dół swoją ocenę biomasy stada. Według ICES ta mniejsza biomasa najprawdopodobniej wynika z ciągłego zmniejszania się wielkości śledzia atlantyckiego. ICES szacuje obecnie, że biomasa stada znajduje się obecnie nieco powyżej $B_{trigger}$. Jedyny scenariusz połowów, jaki zaleca ICES, dzięki któremu stado mogłoby utrzymać się w 2024 r. powyżej $B_{trigger}$, to najniższy punkt przedziału F_{MSY} . Wziąwszy pod uwagę negatywną tendencję w liczebności stada oraz chcąc uniknąć sytuacji, w której stado spadnie poniżej $B_{trigger}$, należy ustalić uprawnienia do połowów w najniższym punkcie F_{MSY} .
- (12) Zgodnie z opinią ICES do przyłowu dorsza atlantyckiego dochodzi w ramach połowów gładzicy. Zgodnie z opinią ICES dotyczącą szprota jest on poławiany w połowach wielogatunkowych ze śledziem oraz stanowi pokarm dla dorsza atlantyckiego. Tego typu zależności międzygatunkowe należy uwzględniać i ustalać uprawnienia do połowów gładzicy i szprota w odpowiednio niższym przedziale F_{MSY} .
- (13) W odniesieniu do łososia atlantyckiego w podrejonach ICES 22–31 ICES od kilku już lat stwierdza, że stan stad rzecznych jest bardzo zróżnicowany. W 2021 r., w wyniku pogłębionej analizy ICES stwierdziła, że w celu ochrony słabych stad rzecznych należy zaprzestać wszelkich połowów handlowych i rekreacyjnych łososia atlantyckiego w basenie głównym, gdyż są to z natury połowy wielogatunkowe łososia pochodzącego ze zdrowych i słabych stad rzecznych. ICES uważała jednak, że istniejące ukierunkowane połowy w obszarach nadbrzeżnych Zatoki Botnickiej i Morza Alandzkiego mogą być kontynuowane w czasie letniej migracji łososia atlantyckiego. W związku z tym ustalono specjalny TAC dla przyłowów łososia atlantyckiego w tych obszarach, z wyjątkiem: (i) operacji połowowych prowadzonych wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że są one prowadzone w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241; oraz (ii) połowów przybrzeżnych na północ od 59° 30' N między dniem 1 maja a 31 sierpnia. Przyjęto również dalsze środki zaradcze funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów, w formie ograniczeń stosowania takli i dziennego limitu ilościowego w połowach rekreacyjnych. W 2022 r. ICES kontynuowała swoją opinię z 2021 r. W związku z tym należy utrzymać poziom uprawnień do połowów i funkcjonalnie powiązane środki zaradcze, precyzując jednocześnie, że techniki połowów rekreacyjnych i uwalniania nie są dozwolone.
- (14) Aby zapewnić pełne wykorzystanie uprawnień do połowów przybrzeżnych, w 2019 r. wprowadzono ograniczoną elastyczność między obszarami w odniesieniu do łososia atlantyckiego z podrejonów ICES 22–31 i z podrejonu ICES 32. Ze względu na brak

zmian w uprawnieniach do połowów tych dwóch stad należy utrzymać obecną elastyczność w tym zakresie.

- (15) Zakaz połowów troci wędrownej poza obszarem leżącym w granicach czterech mil morskich od linii podstawowych oraz ograniczenie przyłowów troci wędrownej do 3 % łącznych połowów troci wędrownej i łososa atlantyckiego w dużym stopniu przyczyniły się do znacznego ograniczenia uprzedniego znaczącego nieprawidłowego raportowania połowów łososa atlantyckiego, szczególnie jako połowów troci wędrownej. Należy zatem utrzymać ten przepis w celu zachowania niskiego poziomu nieprawidłowego raportowania.
- (16) Środki dotyczące połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego i łososa atlantyckiego oraz środki ochrony troci wędrownej i stad łososa atlantyckiego powinny pozostawać bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych na mocy art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (17) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009⁷, w szczególności jego art. 33 oraz 34, które dotyczą zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania Komisji danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić kody dotyczące wyładunków ryb ze stad objętych niniejszym rozporządzeniem, które to kody państwa członkowskie mają stosować, przesyłając dane Komisji.
- (18) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96⁸ wprowadzono dodatkowe ustalane z roku na rok warunki zarządzania TAC, w tym w art. 3 i 4 przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowym i analitycznym. Art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stanowi, że przy ustalaniu TAC Rada ma określić stada, w odniesieniu do których nie stosuje się art. 3 i 4, w szczególności na podstawie biologicznego stanu stad. Niedawno dla wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku został wprowadzony na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa i spowodowałaby pogorszenie biologicznego stanu zasobów, należy wyjaśnić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie w odniesieniu do analitycznych TAC wówczas, gdy nie korzysta się z obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (19) Biomasa stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego, dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego jest niższa od B_{lim} i w 2023 r. dozwolone są jedynie przyłowy, połowy naukowe oraz, w przypadku śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, niektóre łodziowe połowy przybrzeżne.

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

Zatem państwa członkowskie mające udział w kwotach odpowiedniego TAC zobowiązały się, że nie będą stosować obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do tych stad w 2023 r., tak aby połowy w 2023 r. nie przekroczyły TAC ustalonego dla stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego, śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego i dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego. Ponadto biomasy stad rzecznych łososia atlantyckiego na południe od 59°30'N są prawie wszystkie poniżej granicznego punktu odniesienia dla produktywności pod względem smoltów (R_{lim}), a w 2023 r. dozwolony jest jedynie przyłów i połów do celów badań naukowych. W związku z tym odpowiednie państwa członkowskie podjęły podobne zobowiązanie dotyczące corocznej elastyczności w odniesieniu do połowów łososia atlantyckiego w głównych basenach w 2023 r.

- (20) W rozporządzeniu Rady (UE) 2022/109⁹ ustalono uprawnienia do połowów okowiela na okres do 31 października 2022 r. w rejonie ICES 3a, wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru 4 oraz wodach Zjednoczonego Królestwa obszaru 2a. Okres połowu okowiela trwa od dnia 1 listopada do dnia 31 października. Aby umożliwić rozpoczęcie połowów z dniem 1 listopada 2022 r. oraz w oparciu o nową opinię naukową i po konsultacjach ze Zjednoczonym Królestwem, konieczne jest ustalenie wstępnego TAC dla okowiela w rejonie ICES 3a, wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru 4 oraz wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu ICES 2a, na okres od dnia 1 listopada 2022 r. do 31 grudnia 2022 r. Ten wstępny TAC należy ustalić zgodnie z opinią ICES opublikowaną w dniu [7 października 2022 r.]. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2022/109.
- (21) Aby uniknąć przerwania działalności połowowej, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące Morza Bałtyckiego powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r. Limity połowowe, które wprowadzono w rozporządzeniu (UE) 2022/109, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r. Niniejsze rozporządzenie powinno jednak mieć zastosowanie do okowiela w rejonie ICES 3a i w wodach Zjednoczonego Królestwa i Unii Europejskiej podobszaru ICES 4 oraz w wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu ICES 2a od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 października 2023 r., jako że jest to sezon połowów okowiela. Ze względu na pilną potrzebę kontynuowania zrównoważonej działalności połowowej i rozpoczęcia odpowiednich połowów w terminie umożliwiającym otwarcie okresów połowu, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

⁹ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/109 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2022 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 21 z 31.1.2022, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim na rok 2023 oraz zmienia się niektóre uprawnienia do połowów w innych wodach, ustalone w rozporządzeniu (UE) 2022/109.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do unijnych statków rybackich prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do połowów rekreacyjnych, jeżeli zostały one wyraźnie wskazane w odpowiednich przepisach.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „podrejon” oznacza podrejon Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) Morza Bałtyckiego, jak określono w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009¹⁰;
- 2) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza wielkość połowów z każdego stada, którą można złowić w okresie jednego roku;
- 3) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- 4) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do takich celów jak rekreacja, turystyka lub sport.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

TAC i przydziały

Wielkości TAC, kwoty oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub przeniesionych na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- e) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 6

Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Stada gatunków niebędących gatunkami docelowymi znajdujące się w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i kwalifikujące się do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot określono w odpowiednich tabelach w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Zamknięcia w celu ochrony tarła dorsza atlantyckiego

1. Zakazuje się połowów przy użyciu dowolnego rodzaju narzędzi połowowych w podrejonach 25 i 26 od dnia 1 maja do dnia 31 sierpnia.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 zakaz ten nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) operacje połowowe prowadzone wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241;
 - b) unijne statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które prowadzą połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic, przy użyciu sznurów stawnych dennych, takli, takli dryfujących, węd ręcznych oraz podrywek lub podobnych biernych narzędzi połowowych na obszarach, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe;
 - c) unijne statki rybackie, które w podrejonie 25, poławiają ze stad pelagicznych z przeznaczeniem do bezpośredniego spożycia przez ludzi, używając narzędzi o rozmiarze oczek sieci nie większym niż 45 mm, w obszarach, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 50 metrów – zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe – i których wyładunki są sortowane.
3. Zakazuje się połowów przy użyciu dowolnego rodzaju narzędzi połowowych w podrejonach 22 i 23 od dnia 15 stycznia do dnia 31 marca, a w podrejonie 24 od dnia 15 maja do dnia 15 sierpnia.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3 zakaz ten nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
- a) operacje połowowe prowadzone wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241;
 - b) unijne statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które prowadzą połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic, przy użyciu sznurów stawnych dennych, takli, takli dryfujących, węd ręcznych oraz podrywek lub podobnych biernych narzędzi połowowych na obszarach, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe;
 - c) unijne statki rybackie, które w podrejonie 24, poławiają ze stad pelagicznych z przeznaczeniem do bezpośredniego spożycia przez ludzi, używając narzędzi o rozmiarze oczek sieci nie większym niż 45 mm, w obszarach, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 40 metrów – zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe – i których wyładunki są sortowane;
 - d) unijne statki rybackie prowadzące połowy małży dragami w podrejonie 22 na obszarach, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe.
5. Kapitanowie statków, o których mowa w ust. 2 lit. b) lub c) oraz ust. 4 lit. b), c) lub d), zapewniają możliwość monitorowania ich działalności połowowej w dowolnym momencie przez organy kontrolne odpowiedniego państwa członkowskiego.

Artykuł 8

Środki dotyczące połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonach 22–26

1. W ramach połowów rekreacyjnych w podrejonach 22 i 23 oraz w podrejonie 24 w odległości do sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych zatrzymywać można nie więcej niż jednego osobnika dorsza atlantyckiego dziennie na rybaka. Jednakże od dnia 15 stycznia do dnia 31 marca zakazuje się połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w tych obszarach.
2. Zakazuje się połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonie 24 poza obszarami leżącymi w granicach sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych oraz w podrejonach 25 i 26.
3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych na mocy art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 9

Środki dotyczące połowów rekreacyjnych łososia atlantyckiego w podrejonach 22–31

1. Połowy rekreacyjne łososia atlantyckiego, w tym połowy łososia atlantyckiego typu „złów i wypuść”, są zakazane w podrejonach 22–31. Wszelkie przypadkowo złowione osobniki łososia atlantyckiego są niezwłocznie uwalniane z powrotem do morza.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 rekreacyjne połowy łososia atlantyckiego są dozwolone pod następującymi łącznymi warunkami:
 - a) dziennie na jednego rybaka może zostać złowiony i zatrzymany nie więcej niż jeden osobnik łososia atlantyckiego z przyciętą płetwą tłuszczową;
 - b) wszystkie zatrzymane osobniki wszystkich gatunków ryb są wyławowywane w całości.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 rekreacyjne połowy łososia atlantyckiego na północ od 59° 30'N są dozwolone w okresie od dnia 1 maja do dnia 31 sierpnia w obszarach leżących w granicach czterech mil morskich mierzonych od linii podstawowych.
4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych na mocy art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 10

Środki dotyczące ochrony stad troci wędrownej i łososia atlantyckiego w podrejonach 22–32

1. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2023 r. unijnym statkom rybackim zakazuje się połowów troci wędrownej poza obszarem czterech mil morskich mierzonym od linii podstawowych w podrejonach 22–32. Podczas połowów łososia atlantyckiego poza obszarem leżącym w granicach czterech mil morskich od linii podstawowych w podrejonie 32 przyłowy troci wędrownej nie mogą przekraczać 3 % całkowitego połowu łososia atlantyckiego i troci wędrownej znajdujących się w dowolnym momencie na statku lub wyławowanych po każdym rejsie połowowym.

2. Zakazuje się połowów taklami poza obszarem leżącym w granicach czterech mil morskich mierzonych od linii podstawowych w podrejonach 22–31.
3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych na mocy art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 11

Elastyczność

1. O ile w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC analityczny.
2. Art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania, w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 12

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie przekazują Komisji dane na temat ilości złowionych lub wyładowanych stad, na podstawie art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, stosując kody stad określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Zmiana rozporządzenia (UE) 2022/109

W części B załącznika IA do rozporządzenia (UE) 2022/109 tabela zawierająca uprawnienia do połowów okowielu i powiązanych przyłowów w rejonie ICES 3a i w wodach Zjednoczonego Królestwa i Unii Europejskiej podobszaru 4 oraz w wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu ICES 2a otrzymuje brzmienie:

„

Gatunek:		Okowiel i powiązane przyłow		Obszar:	
		<i>Trisopterus esmarkii</i>		3a; wody Zjednoczonego Królestwa i wody Unii podobszaru 4; wody Zjednoczonego Królestwa obszaru 2a (NOP/2A3A4.)	
Rok	2022		2023		
Dania	49 478	(¹)(³)	<i>pro memoria (pm)</i>	(¹)(⁶)	TAC analityczny
Niemcy	9	(¹)(²)(³)	pm	(¹)(²)(⁶)	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niderlandy	36	(¹)(²)(³)	pm	(¹)(²)(⁶)	Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Unia	49 524	(¹)(³)	pm	(¹)(⁶)
Zjednoczone Królestwo	10 204		pm	
Norwegia	0	(⁴)	pm	(⁴)
Wyspy Owcze	0	(⁵)	pm	(⁵)
TAC	59 728			

-
- (1) Przyłowy plamiaka i witlinka mogą stanowić do 5 % kwoty (OT2/*2A3A4). Przyłowy plamiaka i witlinka odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłowy gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.
- (2) Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach Zjednoczonego Królestwa i w wodach Unii obszarów ICES 2a, 3a i 4.
- (3) Można poławiać wyłącznie od dnia 1 listopada 2021 r. do dnia 31 października 2022 r.
- (4) Stosuje się kratownicę sortującą.
- (5) Stosuje się kratownicę sortującą. Łącznie z maksymalnie 15 % nieuniknionych przyłówów (NOP/*2A3A4), które należy odjąć od tej kwoty.
- (6) Można poławiać od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.
-

”

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 13 stosuje się jednak od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 października 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*